

Cultura

Metrònom redueix la seva activitat anual a tres exposicions, a causa dels problemes econòmics de la Fundació Tous-De Pedro. Rafael Tous es queixa de la falta d'ajut institucional i de la desconexió amb el Museu d'Art Contemporani i amb el Centre Alexandre Cirici

Rafael Tous ampliarà Metrònom malgrat tots els problemes, però la sala podria deixar de ser pública

36

Tous: "No faré més visites per demanar diners per a Metrònom"

Montserrat Gustà
BARCELONA
 Des de la seva creació l'any 1980, Metrònom, la sala d'exposicions de la Fundació Privada d'Art Contemporani Tous-De Pedro, ha servit de plataforma per a la promoció de l'art alternatiu català. Amb el pas del temps, ha anat incrementant i millorant la seva oferta d'art experimental; primer, des d'una petita galeria al carrer Berlinès i, a partir del 1984, des d'un magatzem rehabilitat del barri de la Ribera. Dues notícies relativament recents i, en certa mesura, de caire oposat s'han difós a través de la premsa. D'una banda, es projecta ampliar l'edifici del carrer de la Fussina, però

les portes de Metrònom estan tancades des del novembre passat per manca de recursos econòmics. El diner és la clau del problema.

—Com explica Rafael Tous la situació actual de Metrònom?

—Hi ha dues qüestions completament diferents. La primera fa referència a l'edifici, que és propietat meua. Tinc la intenció d'ampliar-lo a uns 4.000 m², amb els meus mitjans econòmics. Això pot interrompre momentàniament l'activitat de Metrònom, però serà a causa de les obres de millora d'espai. La nova construcció comptarà amb magatzem, auditori, sales de vídeo, espai per a exposicions temporals, biblioteca i tres plantes superiors que acolliran permanentment

la nostra col·lecció d'art conceptual. L'altre tema és la situació en què es troba la Fundació d'Art Contemporani Tous-De Pedro, que no disposa ara dels mitjans suficients per subsistir. El finançament privat que la mantenia no permet continuar presentant cada any 14 o 15 exposicions i editant les revistes que traïem fins ara. Això ha estat el que ens ha obligat a disminuir les activitats de Metrònom.

—En quina fase es troba el projecte d'ampliació?

—Bé, hauré d'explicar la problemàtica urbanística que ens afecta. El conjunt de cases que delimiten el Mercat del Born, la majoria de les quals són obra de l'arquitecte Josep Fontserè, està afectat pels problemes d'urbanisme de l'Ajuntament: tots els magatzems i edificis que no estaven construïts a una alçada de quatre pisos van a subhasta pública i a destrucció. Aquesta normativa incloïa, en principi, el nostre edifici però, de moment, hem aconseguit que no vagi a subhasta. Malgrat tot, encara tenim discussions amb l'Ajuntament pels permisos de construcció.

—Com s'entén que Metrònom hagi hagut de funcionar sempre amb una incertesa econòmica?

—La Fundació Tous-De Pedro depèn directament del nostre negoci de moda i confecció. Uns anys podem invertir diners en cultura i d'altres no, per això sempre hem funcionat d'una manera precària. De vegades hem hagut d'aturar la compra d'obres per poder mantenir Metrònom obert. Actualment, tenim unes despeses anuals mínimes de 18 a 20 milions de pessetes. Una tercera part d'aquesta quantitat la cobrim nosaltres i hem sol·licitat que la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona es facin càrrec de la resta. Estem, doncs, demanant 6 milions de pessetes a cada institució, una misèria absoluta. Aquest any l'Ajuntament ens ha donat 8 milions de pessetes. La Generalitat, en lloc d'oferir-nos una quantitat determinada, sempre ens ha proposat una aportació diferent, com el traspàs d'exposicions, que nosaltres no hem acceptat perquè ens suposa renunciar a la llibertat d'acció.

—Interpreta aquesta posició com una negativa a l'ajuda que sol·liciten?

—Sí. Ja he decidit acabar amb les visites de tipus protocol·lari per demanar diners. Metrònom té un currículum de 140 exposicions que ens avala;

a més, hem editat sempre les coses en català i la beneficiària d'aquesta Fundació és la Generalitat de Catalunya, o sigui que, si es desfà, tots els llibres que hem anat acumulant estan donats en vida a aquesta institució. Això produeix certa tristesa. Fa temps que em queixo perquè la Generalitat ha creat el Centre de Documentació d'Art Actual Alexandre Cirici, que genera unes despeses paral·leles i que, a més, està molt per sota de la quantitat de llibres i documents del nostre fons.

—Com creu que pot haver influït el fet d'haver optat per l'art alternatiu en la situació que travessa Metrònom?

—L'art alternatiu no ha passat mai de moda. Crítics d'aquesta ciutat m'han acusat d'haver-me quedat en els setanta i no haver entrat en l'art dels vuitanta. Per mi, l'art dels vuitanta és un art que està seguint la moda i no crec que hàgim de confondre les modes amb la cultura ni amb la política —cosa que ha passat sempre en aquest país—. D'altra banda, no ens interessa entrar en els circuits comercials; crec que també hi ha confusió entre el que és comercial i el que és cultural. A propòsit dels mitjans alternatius, he de dir que estan vivint un moment molt important internacionalment i en són prova les darreres edicions de la Documenta de Kassel i la Biennal de Venècia: es treballa molt amb vídeo, amb instal·lacions... tothom s'està movent en mitjans alternatius. Som al segle XX i, a més de la pintura, hi ha tota una sèrie de noves tecnologies que s'han d'acceptar i desenvolupar.

—Per on passaria la solució definitiva dels problemes econòmics de Metrònom i de la fundació que hi ha al darrere?

—Crec que hauríem de rebre anualment una assignació fixa de diners, com qualsevol altre centre públic de la ciutat; la Fundació Miró i la Fundació Tàpies (que encara no ha obert les portes) compten amb una assignació d'aquest tipus. La Generalitat i l'Ajuntament, o una d'aquestes institucions, s'haurien de decidir a entrar a formar part del patronat de la Fundació Tous-De Pedro, llavors podrien controlar directament les despeses que tenim. Per mi seria millor tenir tractes només amb l'Ajuntament de Barcelona, que, alhora, hauria de sentir interès per Metrònom com a centre cultural ciutadà emplaçat en un barri deteriorat. Una altra opció, que no resol

és, que tirem endavant l'ampliació de l'edifici, que hi instal·lem la nostra col·lecció i que, després, si no tenim diners per mantenir-lo sempre obert, ho fem només per a les visites concertades. Metrònom deixaria, doncs, de ser públic. El que és totalment injust és que després d'haver fet un esforç brutal per fer exposicions, gastant diners privats sense cap compensació, hàgim de demanar almoïna per poder mantenir les portes obertes.

—Quin és el futur de la col·lecció d'art conceptual Tous-De Pedro? Hi ha hagut contactes amb el Museu d'Art Contemporani de Catalunya?

—No s'ha establert ni un sol contacte amb el MAC i és certament curiós que, sabent que tenim una de les col·leccions més importants d'art contemporani d'aquesta ciutat, no se'ns hagi dit mai res. Ara bé, nosaltres també volem preservar la col·lecció i conservar la independència. Això no vol dir que no puguem col·laborar deixant obres per a exposicions, per exemple. Crec que la situació del MAC és també producte del confusióisme que hi ha entre cultura, moda i política. No s'està creant un fons cultural, s'està pensant en un museu que val 3.000 o 4.000 milions de pessetes de construcció i, per altra banda, no hi ha fons d'obra comprat. Es vol muntar un museu d'art contemporani amb l'ajut d'uns banquers que hi estan posant quatre cèntims.

—I, com funcionarà Metrònom els pròxims mesos?

—A causa de la situació econòmica que estem patint, hem optat per obrir la sala només 3 o 4 cops l'any per presentar unes exposicions molt acurades. La nova aportació de Metrònom és la producció d'instal·lacions, que, després de ser exposades aquí, seran itinerants per l'Estat espanyol. Ara estem preparant una instal·lació de Francesc Abad, al mes de maig en presentarem una de Benito i a l'octubre una de Carles Pazos. Ja hem aconseguit que diverses ciutats acullin el muntatge de Francesc Abad: passará per Saragossa, Sant Sebastià, Ciutat de Mallorca i, segurament, València i Madrid. Aquest és un procediment lògic que abarateix despeses de producció i que s'ha adoptat a tots els països civilitzats. Per primera vegada, crec que rebrem una ajuda de la Generalitat adreçada a cobrir les despeses de materials per a la instal·lació d'aquest artista.

**ESCOLA DE CATALÀ
 PER A ADULTS
 DE L'ASSOCIACIÓ
 DE MESTRES
 "ROSA SENSAT"**

Cursos intensius gener-juny 1989

Llengua catalana

Nivells B i C per a catalanoparlants.
 Grup de conversa per a no catalanoparlants.

Cursos específics

Curs de pronunciació per adquirir una correcció fonètica tant per a catalanoparlants com per a no catalanoparlants.

Tècniques d'expressió escrita a càrrec de Joaquim Soler, amb la intervenció d'altres escriptors.

Tots aquests cursos compten amb una subvenció de la direcció general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya.

Informació i matrícules: carrer d'Enric Granados, 46, pral. Barcelona, dies 17, 18 i 19 de 10 a 1 i de 5 a 8. Tel. 254 51 31.

Inici dels cursos: 23 de gener.